

[Victor Larsen.]

Minister overtog en bunden Opgave, idet han sammen med Socialreformen og dens mange udviklede Bestemmelser og Urimegheder tillige overtog et Udvalg, der var nedsat af den tidligere Socialminister med Revision for Øje. Imidlertid havde dette Udvalg paa Forhaand faaet en bunden Opgave, noget, vi for øvrigt for vort Vedkommende protesterede imod, da Udvalget nedsattes. Udvalgets Opgave var blevet i høj Grad begrænset, og alene dette maatte jo medføre, at Udvalgets Bemærkninger, som den højtærede Minister i stor Udstrækning saa det som sin Opgave at følge, kun kom til at omfatte en, skal vi sige meget ringe Del af de Spørgsmaal, som Socialreformens Administration havde fremkaldt.

Jeg maa da ogsaa gøre den Bemærkning, at ligesom Lovforslaget derfor aldeles ikke imødekommer de Ønsker, som man fra Kommunalbestyrelsernes Side havde rejst, og maaske med Rette havde ventet vilde blive imødekommet, saaledes har den højtærede Minister efter vor Formening heller ikke været heldig med Hensyn til de Punkter i dette Forslag, hvor Ministeren er gaaet paa egen Haand. I Stedet for at søge Bestemmelserne i Socialreformen gjort klarere, Administrationen gjort lettere, saa indeholder Lovforslaget her tværtimod Bestemmelser, som i Stedet for at virke ansporende slapper Tilskyndelsen hos de paagældende til at gøre deres Pligt over for Samfundet.

Jeg vil ogsaa gerne allerede paa nuværende Tidspunkt sige, at de Forhøjelser af Tranggrænserne for Udbetaling af forskellige Børnebidrag, som Ministeren foreslaar, og som jeg efter en skønsmæssig Udregning mener vil udgøre 2 Mill. Kr. for Staten og 450 000 Kr. for Kommunerne, maa vi for vort Vedkommende absolut nære Betænkelighed ved. Det er jo oven i Købet Forhøjelser, som kun er angivet rent skønsmæssigt. Men i øvrigt maa vi sige, at der har ikke under Arbejdets Gang i Udvalget over for os foreligget Oplysninger, som i tilstrækkelig Grad godtgjorde, at det i det hele taget var nødvendigt at foretage Forhøjelser paa disse Omraader paa dette Tidspunkt.

Ved Siden af disse Bestemmelser, som jeg her har kritiseret, en Kritik, som jeg mener er absolut berettiget, er der Bestem-

melser af rent administrativ Karakter, som vi for vort Vedkommende meget vel kan tiltræde, hvilket fremgaar af Ændringsforslagene. Der er af Ministeren stillet Ændringsforslag, som imødekommer Krav, der er rejst fra vor Side. Dette gælder f. Eks. Ændringsforslagene Nr. 1, 4 og 5, som vi mener er absolutte Forbedringer, og vi haaber, at den videre Administration af Børneforsorgen vil vise dette.

Jeg ønsker at sige om de af os stillede Ændringsforslag, at de ikke paa langt nær er et fyldigt Udtryk for vore Ønsker om Reformen paa dette Omraade. Vi ønsker Reformen paa en langt bredere Front, men vi har blot i den givne Situation, saaledes som Opgaven var stillet os, været henvist til at stille Ændringsforslag i Tilslutning til det af Ministeren fremsatte Lovforslag.

Ved Ændringsforslag Nr. 11 har vi forsøgt at gribe ind paa et Omraade, hvor Kommunalbestyrelserne ganske bevisligt er i store Vanskeligheder. Naar det er kommet saa vidt, at Alimenterne koster det offentlige 6 à 6½ Mill. Kr. om Aaret, tror jeg, man kan sige, at der i vort lille Samfund er noget galt med Hensyn til Tilbagebetalingen og de Former, hvorunder den foregaar. Det er ganske givet — det kan ethvert af dette høje Tings Medlemmer faa bekræftet ved at tale med Kommunalbestyrelserne Landet over —, at Kommunerne føler sig meget, meget svagere stillet over for Alimenterne end under de gamle Love; man har et ganske tydeligt Indtryk af, at Alimenterne ikke føler sig opfordret til at anstrenge sig saa forfærdelig meget for at tilbagebetale de Beløb, de skylder. Derfor har vi forsøgt gennem et Ændringsforslag at gøre de paagældende Bestemmelser strengere. De er dog ikke gjort saa rigoristiske, at de paagældende til Stadhed skal betragtes som forsørget af Fattigvæsenet og derfor mister deres Valgret. Vi har sat Ventiler ind. Vi erkender naturligvis, at der kan gøre sig saadanne Forhold gældende, at det ogsaa for Samfundet er ønskeligt, at de paagældende igen indtræder i de borgerlige Rettigheder, men vi ønsker paa den anden Side, at Bestemmelserne paa dette Punkt skal være saa alvorlige, at de paagældende faar den stærkest mulige Ansporing til at yde, hvad de overhovedet formaar.